

Πολιτικά ζητήματα στον αγώνα ενάντια στη φασιστική Χρυσή Αυγή

Συντακτική Επιτροπή του Παγκόσμιου Σοσιαλιστικού Ιστότοπου
19 Ιανουαρίου 2013

Δεκάδες χιλιάδες θα συγκεντρωθούν σήμερα στην Πλατεία Συντάγματος στην Αθήνα για να εκδηλώσουν την αντίθεση τους στη φασιστική Χρυσή Αυγή και τις επιθέσεις της ενάντια στους μετανάστες, τους αριστερούς και τους ομοφυλόφιλους.

Αλλά όσο αφορά τους διοργανωτές της η διαδήλωση είναι μια κυνική απάτη, με στόχο την παλινόρθωση των κομμάτων που φέρουν την κύρια ευθύνη για την άνοδο της Χρυσής Αυγής και την εμπέδωση της δικής τους συμμαχίας με τα ίδια αυτά κόμματα.

Ένα πλήθος από ψευτο-αριστερές ομάδες όπως η Διεθνής Επαναστατική Αριστερά (ΔΕΑ), και το Ξεκίνημα προτρέπουν για «αριστερή ενότητα» ή για ένα «ενωμένο μέτωπο της αριστεράς» ενάντια στη φασιστική απειλή, με το οποίο εννοούν την υποταγή της πάλης της εργατικής τάξης ενάντια στη Χρυσή Αυγή στο σοσιαλδημοκρατικό ΠΑΣΟΚ, τα συνδικάτα και τον ΣΥΡΙΖΑ – τον Συνασπισμό της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Η άνοδος της Χρυσής Αυγής είναι το τίμημα που καταβάλλεται για όσα έχουν κάνει αυτά τα κόμματα είτε επιβάλλοντας άμεσα μια κοινωνική αντεπανάσταση στην Ελλάδα ή, στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ, κάνοντας τον κεντρικό τους στόχο την υπεράσπιση του Ελληνικού καπιταλισμού και την διαφύλαξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.).

Το ΠΑΣΟΚ κυβέρνησε την Ελλάδα από το 2009 μέχρι το 2012, επιβάλλοντας κάθε επίθεση ενάντια στην εργατική τάξη που απαιτούσε η τρόικα – η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο – στην υπηρεσία των Ελλήνων τραπεζίτων και των μεγάλων επιχειρήσεων. Όταν η υποστήριξη που είχε κατάρρευσε το 2012, σχημάτισε ένα συνασπισμό με τη δεξιά Νέα Δημοκρατία σαν ο υποδεέστερος εταίρος της για να μπορέσουν να συνεχιστούν τα άγρια μέτρα λιτότητας.

«Αριστερή ενότητα» με το ΠΑΣΟΚ είναι επίσης ενότητα με τη Νέα Δημοκρατία και την αστική τάξη. Αυτό γίνεται φανερό με την αποδοχή της διαμαρτυρίας από τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελο Βενιζέλο, τον νεοδημοκράτη

πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά και τον Φώτη Κουβέλη της Δημοκρατικής Αριστεράς (το άλλο κόμμα στον κυβερνητικό συνασπισμό που διασπάστηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ), με τον Κουβέλη να διακηρύσσει, «Οι δημοκρατικές δυνάμεις πρέπει να υψώσουν ένα τείχος ενάντια σε εκείνους που επιτίθενται στη δημοκρατία.» Όσο για τα συνδικάτα, στα τέσσερα τελευταία χρόνια η Ελληνική εργατική τάξη έχει πραγματοποιήσει 19 γενικές απεργίες και αμέτρητες άλλες απεργίες και διαμαρτυρίες με τη συμμετοχή εκατοντάδων χιλιάδων για να αντισταθούν στην καταστροφή των δουλιών, των μισθών και των μέσων συντήρησής τους. Αλλά οι ηγέτες των συνδικάτων έχουν διασφαλίσει ότι αυτές οι δραστηριότητες έχουν γίνει πολιτικά ουδέτερες με την άρνηση τους να γίνει κινητοποίηση για την ανατροπή όποιας κυβέρνησης επιβάλλει αυτές τις επιθέσεις ενώ διατηρούν τη συμμαχία τους με το ΠΑΣΟΚ.

Μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΚΚΕ) και οι διάφορες ομάδες που αποτελούν την Αντικαπιταλιστική Αριστερή Συνεργασία για την Ανατροπή (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) κάνουν την υπεράσπιση των συνδικάτων τον υπέρτατο στόχο τους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει γίνει το κύριο κόμμα της αντιπολίτευσης διακηρύσσοντας την εχθρότητα του στα μέτρα λιτότητας. Αλλά το κόμμα εκφράζει ένα μικροαστικό στρώμα που απαιτεί μόνο μερικές παραχωρήσεις από την Ε.Ε. ως προς την ταχύτητα και το βάθος των περικοπών, για να αποτρέψει ένα γνήσιο κίνημα αντίστασης στην εργατική τάξη. Αμέσως πριν τις γενικές εκλογές τον Ιούνιο, ο αρχηγός του κόμματος Αλέξης Τσίπρας καυχήθηκε ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το μόνο πολιτικό κίνημα στην Ελλάδα σήμερα που μπορεί να δώσει οικονομική, κοινωνική και πολιτική σταθερότητα στη χώρα μας,» που «θα ωφελήσει την ευρωζώνη» και «θα σώσει το κοινό νόμισμα.» Μόλις ο συνασπισμός κάτω από την ηγεσία της ΝΔ άρχισε τη νέα της εκστρατεία λιτότητας, επέμεινε, «Αυτός δεν είναι ο χρόνος για να προκαλέσουμε την πτώση της κυβέρνησης.»

Για μήνες ο Τσίπρας έχει περιοδεύσει στις πρωτεύουσες της Ευρώπης, καθησυχάζοντας τη Γερμανίδα καγκελάρια

Ανγκελα Μέρκελ και το Γάλλο πρόεδρο Φρανσουά Ολάντ και άλλους ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια δύναμη για πολιτική και κοινωνική τάξη.

Η άνοδος της Χρυσής Αυγής έχει γίνει δυνατή χάρη στην ικανότητα της να εκμεταλλεύεται την πολιτική παράλυση της εργατικής τάξης από όλες αυτές τις τάξεις και ιδιαίτερα από τον άθλιο ομορτισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Οι φασίστες καταγγέλουν τακτικά τον ΣΥΡΙΖΑ σαν «ΠΑΣΟΚ Νο.2» και σαν κόμμα του κατεστημένου, ενώ ανακηρύσσουν τους εαυτούς τους σαν μια επαναστατική εναλλακτική. Η Χρυσή Αυγή καυχιέται ότι μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ απλά θα ανοίξει τον δρόμο για τη δική της άνοδο στην εξουσία.

Η Χρυσή Αυγή επωφελείται επίσης από τον εθνικισμό και την ξενοφοβία των κυβερνώντων κομμάτων όπως με την πρόσφατη επιχείρηση «Ξένιος Ζεύς» που είχε σαν στόχο να συλλάβει, να κρατήσει και να απελάσει 65.767 ύποπτους παράνομους μετανάστες. Έχει επαρκώς τεκμηριωθεί ότι τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής είναι κυρίως αστυνομικοί εκτός στολής και ότι τουλάχιστο η μισή αστυνομία στην Αθήνα την ψήφισε.

Η επίκληση των δημοκρατικών περγαμινών τους από οποιοδήποτε από τα κόμματα του κατεστημένου είναι σε αυτές τις συνθήκες αποκρουστική. Οι Έλληνες εργαζόμενοι υποφέρουν κάτω από μια ντε φάκτο δικτατορία των τραπεζιτών και των επιχειρηματιών, η οποία επιβάλλει πολιτικές που έχουν οδηγήσει στη μαζική ανεργία, στην καταστροφή στοιχειωδών υπηρεσιών όπως η υγεία και η εκπαίδευση και σε οδυνηρή φτώχεια.

Οι εργαζόμενοι και η νεολαία πρέπει να εξάγουν τα συμπεράσματα τους όχι μόνο από την κατάσταση που αντιμετωπίζουν τώρα, αλλά από τις πικρές εμπειρίες του παρελθόντος. Το κεντρικό δίδαγμα από τις δεκαετίες του 1930 και του 1940 ήταν ότι η υποταγή της εργατικής τάξης στη δήθεν δημοκρατική αστική τάξη από τα Σταλινικά και τα ρεφορμιστικά κόμματα οδήγησε στη νίκη του φασισμού στη μια χώρα μετά την άλλη και κατέληξαν σε ένα πόλεμο που συνέτριψε την Ευρώπη και τον κόσμο.

Η Ελλάδα ήταν κάτω από τη διακυβέρνηση μιας στρατιωτικής-αστυνομικής δικτατορίας από το 1936, πριν δεχτεί εισβολή πρώτα από τη φασιστική Ιταλία και κατόπιν από τη Ναζιστική Γερμανία και τη Βουλγαρία. Οι κατακτητές βρήκαν τους συνεργάτες τους μέσα στην αστική τάξη, πολλοί από τους οποίους επιβίωσαν μετά τον πόλεμο σαν σημαντικές πολιτικές και επιχειρηματικές μορφές και έδωσαν την ηγεσία του «Καθεστώτος των Συνταγματαρχών» από το 1967 μέχρι το 1974 με το πρόσωπο του πράκτορα της CIA συνταγματάρχη Γεώργιου Παπαδόπουλου.

Κάθε ένδειξη εμπιστοσύνης προς την αστική τάξη και τους πολιτικούς υπερασπιστές της σήμερα θα είχε

συνέπειες εξίσου τραγικές. Οι Έλληνες εργαζόμενοι και η νεολαία πρέπει αντίθετα να αναλάβουν τον αγώνα ενάντια στη Χρυσή Αυγή με τους δικούς τους όρους και τις δικές τους μεθόδους, που περιλαμβάνουν τη συγκρότηση επιτροπών αμύνης σε κάθε γειτονιά της εργατικής τάξης και των μεταναστών. Πρέπει να το κάνουν αυτό καθώς αναγνωρίζουν ότι ο σκοπός τους δεν είναι η υπεράσπιση της «Ελληνικής δημοκρατίας», το οποίο σημαίνει μόνο την υπεράσπιση του Ελληνικού καπιταλισμού, αλλά η εγκαθίδρυση μιας γνήσιας δημοκρατίας μέσα από την κοινωνική επανάσταση. Μια απεργιακή και πολιτική επίθεση πρέπει να κινητοποιηθεί για να εγκαθιδρύσει μια εργατική κυβέρνηση που θα απαλλοτριώσει τα περιουσιακά στοιχεία των τραπεζών και των επιχειρήσεων και θα χρησιμοποιήσει τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της Ελλάδας για να χρηματοδοτήσει τα κοινωνικά και οικονομικά προγράμματα που είναι αναγκαία για την παροχή δουλιών, εκπαίδευσης, στέγασης και υγειονομικής περίθαλψης.

Αυτό δεν είναι ένα έργο μόνο για τους Έλληνες εργαζόμενους. Είναι μια πάλη που πρέπει να διεξαχθεί συνειδητά σαν μέρος μιας ευρύτερης πολιτικής κινητοποίησης της Ευρωπαϊκής εργατικής τάξης ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και των κυβερνήσεων που την αποτελούν για την εγκαθίδρυση της εργατικής εξουσίας στις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης. Η ανάληψη και ανάπτυξη μιας τέτοιας πάλης απαιτεί το χτίσιμο νέων και γνήσια επαναστατικών κομμάτων – τμημάτων της Διεθνούς Επιτροπής της Τέταρτης Διεθνούς.

Επικοινωνήστε με τον Παγκόσμιο Σοσιαλιστικό Ιστότοπο στο www.wsws.org

Για περισσότερες πληροφορίες και για να επικοινωνήσετε με την Διεθνή Επιτροπή της Τέταρτης Διεθνούς επισκεφθείτε τον Παγκόσμιο Σοσιαλιστικό Ιστότοπο στην διεύθυνση:

<http://www.wsws.org/index.shtml>

Επικοινωνήστε με το WSWs!

www.wsws.org/el/

e: info@gleichheit.de

T: +49 30 30872786